

Herudover medvirker domsmænd, når der bliver spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. færdselslovens § 119, stk. 2, nr. 2 og 3. Efter bestemmelsen skal der således medvirke domsmænd, hvis anklagemyndigheden nedlægger påstand om ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud.

Endvidere medvirker domsmænd i sager, som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, jf. færdselslovens § 119, stk. 2, nr. 4. Efter praksis medvirker der i medfør af denne bestemmelse bl.a. domsmænd i sager, hvor der rejses tiltale for overtrædelse af færdselsloven og uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241, uanset om anklagemyndighedens påstand alene er bøde og betinget frakendelse af førerretten.

I § 119, stk. 3, findes enkelte generelle undtagelser til reglerne om domsmænds medvirken i færdselssager. Hvis bestemmelsen i § 119, stk. 3, fører til, at der ikke skal medvirke domsmænd, skal reglerne i § 119, stk. 2, således fraviges.

Domsmænd medvirker således ikke i sager, som fremmes efter reglerne i retsplejelovens § 831 om tilståelsessager, jf. færdselslovens § 119, stk. 3, nr. 1. Denne bestemmelse svarer til retsplejelovens almindelige regler og indebærer således, at der ikke medvirker domsmænd, hvis den tiltalte tilstår uanset, om anklagemyndigheden nedlægger påstand om frihedsstraf eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Færdselslovens § 119, stk. 3, indeholder dog også enkelte undtagelser, som afviger fra retsplejelovens almindelige regler om domsmænds medvirken i straffesager.

Efter færdselslovens § 119, stk. 3, nr. 2, medvirker der ikke domsmænd i sager om kørsel i frakendelsestiden efter færdselslovens § 117 a. Dette gælder uanset, om anklagemyndighedens påstand er fængselsstraf. I sådanne sager er det meget enkelt at vurdere, om tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, ligesom der foreligger meget klare retningslinjer for, hvilken straf der skal idømmes for kørsel i frakendelsestiden.

Det er de samme hensyn, som har ført til, at domsmænd som udgangspunkt ikke medvirker i sager om spirituskørsel efter § 53, jf. færdselslovens § 119, stk. 3, nr. 3. Bestemmelsen i § 119, stk. 3, nr. 3, indebærer, at domsmænd ikke medvirker i sager, der alene vedrører spirituskørsel uanset, at anklagemyndighedens påstand er fængselsstraf eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Domsmænd medvirker dog i spiritussager, hvis anklagemyndighedens påstand er frihedsstraf, og der ef-

ter anklageskriftet ligeledes bliver spørgsmål om anvendelse af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 7, dvs. at tiltalte udover spirituskørsel findes at være skyldig i tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden (§ 125, stk. 1, nr. 1), overtrædelse af hastighedsgrænserne med mere end 60 procent eller at have kørt med en hastighed på mere end 160 km i timen (§ 125, stk. 1, nr. 2 og 3), overtrædelse af reglerne om størst tilladte totalvægt med mere end 30 procent (§ 125, stk. 1, nr. 4), eller ulovligt at have ført køretøjet uden hastighedsbegrænser eller har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i hastighedsbegrænseren mv. (§ 126, stk. 1, nr. 2).

I ankesager, der vedrører spirituskørsel, medvirker der dog kun domsmænd, hvis anklagemyndighedens påstand er frihedsstraf, og der efter anklageskriftet bliver spørgsmål om anvendelse af § 117, stk. 2, nr. 7, samt anken omfatter skyldsspørgsmålet.

I ankesager gælder bortset fra § 119, stk. 3, nr. 3, retsplejelovens almindelige regler, hvorefter der medvirker domsmænd i sager, hvor byrettens afgørelse er truffet under medvirken af domsmænd, jf. § 689, stk. 3, nr. 2.

7.2. Udvalgets overvejelser

7.2.1. Indledende overvejelser vedrørende domsmænds medvirken i færdselssager

Udvalget har overvejet om, der bør ske ændring af reglerne om domsmænds deltagelse i færdselssager. Udvalget har dog bemærket, at udvalget er afstået fra at komme med et lovudkast herom, da spørgsmålet om domsmænds medvirken i færdselssager ikke udtrykkeligt har været omfattet af kommissoriet.

Overordnet har udvalget ud fra ressourcemæssige betragtninger peget på, at det kan være hensigtsmæssigt at begrænse domsmænds medvirken i sager om overtrædelse af færdselsloven.

Udvalget har på den anden side peget på, at en sådan begrænsning ikke må kunne opleves som en svækkelse af retssikkerheden.

Udvalget har taget udgangspunkt i, at de regler, som gælder for domsmænds medvirken i straffesager i almindelighed, også bør fastholdes for så vidt angår færdselssager. Domsmænd bør således fortsat medvirke i færdselssager, når der bliver spørgsmål om højere straf end bøde, eller når sagen i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Endvidere har udvalget anført, at de gældende undtagelser fra disse principper i færdselslovens § 119, stk. 3, er rimelige og ubetænkelige, og at de derfor bør fastholdes.